

Aletta Jacobs

LANG GELEDEN KONDEN alleen mannen dokter worden, of minister. Lang geleden mochten alleen mannen kiezen welke mensen er in de regering kwamen. En in de regering zaten alleen maar mannen.

Op een dag werd er in Sappemeer een meisje geboren dat Aletta Jacobs heette.

Toen Aletta zes jaar was, zei ze tegen haar vader: 'Ik word later dokter.'

'Het is vervelend voor je,' zei haar vader, 'maar dat kan niet. Meisjes kunnen geen dokter worden.'

'Dat vind ik gemeen,' zei Aletta. 'Wat mag ik dan wel worden?'

'Misschien kun je later in een apotheek gaan werken,' bedacht haar vader.

Toen Aletta zestien jaar was, haalde ze haar diploma. Ze was nu leerling-apotheker. Maar tevreden was ze niet. Aletta wilde naar de universiteit. Ze was nog altijd van plan om dokter te worden. Daarom schreef ze een brief aan minister Thorbecke.

Beste minister,

Mag ik alstublieft studeren aan de universiteit?

Ik zal goed luisteren en mij nergens mee bemoeien.

De minister krabde zich eens achter de oren en schreef terug:

Beste Aletta,

Vooruit dan maar. Je mag het voor een jaar proberen.

Zo was Aletta het allereerste meisje dat aan de universiteit van Groningen mocht studeren. En zeven jaar later was Aletta de allereerste vrouw die dokter werd.

Aletta Jacobs verhuisde naar Amsterdam en werd daar de allereerste vrouwelijke huisarts. Ze kreeg het meteen druk. Veel vrouwen kwamen bij de nieuwe dokter op spreekuur. Het waren vaak arme vrouwen die geen geld hadden om de dokter te betalen. Ze werden gratis geholpen.

Aletta vond het maar vreemd dat vrouwen niets te vertellen hadden. Waarom mochten vrouwen niet stemmen? Waarom mochten vrouwen niet in de regering? Dat was toch oneerlijk?

Aletta Jacobs praatte erover met andere vrouwen: 'Kunnen we niet

samen een club oprichten? Zullen we samen actie gaan voeren?'

'Ja, dat doen we,' zeiden de andere vrouwen. 'Wil jij onze voorzitter worden?'

Zo werd dokter Aletta Jacobs de voorzitter van de Vereniging voor Vrouwenkiesrecht. Ze reisde de hele wereld over. Er kwam zelfs een Wereldbond voor Vrouwenkiesrecht.

Steeds meer mensen waren het met Aletta eens dat vrouwen ook moesten meebeslissen. Vrouwen hadden dezelfde rechten als mannen.

En eindelijk, na jaren, kregen de vrouwen hun zin. In 1919 zette koningin Wilhelmina haar handtekening onder een nieuwe wet. Nu mochten vrouwen ook meedoen aan de verkiezingen.

Aletta Jacobs kreeg honderden brieven, bedankjes en bloemen uit de hele wereld.

Natuurlijk was ze blij en trots. Maar diep in haar hart vond Aletta dat ze nog lang niet genoeg had bereikt. Ja, het was haar gelukt om dokter te worden: de eerste vrouwelijke dokter van het land.

En ze had ook gevochten voor het vrouwenkiesrecht. Nu moest het belangrijkste nog gebeuren: zorgen dat er vrede kwam. Dat was Aletta's grote droom. Als mannen niet voor vrede in de wereld konden zorgen, moesten vrouwen dat maar doen. Nu vrouwen eindelijk konden meebeslissen en ervoor konden kiezen om minister te worden, kwam de vrede een stukje dichterbij.

En zo... is het echt gebeurd.